

TJÓÐARÍTRÓTT – ER TAÐ NAKAÐ AT REYPA AV?

Jú, tað at sita í einum kappróðrabáti er sanniliga nakað serstakt. Tað er bæði ein stórur heiður at fáa, men samstundis ein ábyrgd, sum er nóg stórri enn tey flestu geva sær fær um. Róðrarfólkið ber mentanararvin víðari – ein arvur, sum vit hava fingið frá okkara forfedrum – ein arvur, sum ikki finnst aðrar staðnis her á jørð.

Teir gomlu róðu ikki altíð kapp til stuttleika, men heldur fyri at yvirliva, og av tí, at teir gjørdur tað, er tað gjørligt hjá okkum at rógva til stuttleika. Latið okkum ikki gloyma tað gamla við bátinum, men heldur leggja okkum tað í geyma og ansa væl eftir tí, sum er okkum kært.

Tað er nú heldur ikki ein løtt ítróttagrein, tí í mun til nógvann annan

ítrótt, mugu vit finna upp á alt sjálvi. Kappróðurin er tann einasti ítróttur, ið hevur sín uppruna í Føroyum. Vit mugu skapa alt sjálvi frá grundini. Tað svarar til, at fótbóltarnir verða seymaðir í einum kjallara í Runavík, at ketsjarnir verða gjørdir burtur úr eini fleygingarstong, og at undirlagið til flogbóltfinaluna verður eitt uppafurgrivið dansigólv úr Sumba. Allar aðrar ítróttagreinar sleppa undan at skapa alt frá grundini, og innflyta í staðin alla sína útgerð. Kappróðurin fær ikki tilíkar lidnar pakkaloysnir borðreiddar. Vit mugu skapa alt sjálvi – alt frá paragraftunum til nøglina. Hetta er av sonnum ein tjóðarítrótt, og jú – latið okkum reypa av tí!

Hetta eru so okkara fortreytir,

og teimum skulu vit vera ómetaliga stolt av, tí hetta er nakað serstakt! Har afturat er sjálvur leikvøllurinn eitt eindømi – Atlantshavið. Hvør onnur ítrótt hevur tað?

Tað er vælsignað, at vit finna inn til røturnar – til gleðina við sjógvinn og bátin. At vera saman á sjónum í stoltleika og kappast í virðing hvør móti øðrum.

Tað vóru tung boð at fáa í vár, tá Róðrarsamband Føroya boðaði frá, at vegna korona fór ongin kappróður at verða í summar. Skuldi veruliga ein lítil vera steðga øllum kappróðri í summar? Eg og fleiri við mær hugsaðu, at hetta fór at gerast eitt lægið summar. Eg dugdi ikki at ímynda mær eitt summar uttan útvarpaðan kappróður frá Suna

Merkisstein og reypi frá Ludvík við Stein, ella eitt summar uttan greinar frá Vagni Mikkelsen – fyrri ikki at tala um fyrverkið frá Sjúrdá Gullbein!

Hetta “korona-summarið” hevur verið lægið á so mangan annan hátt, men lukktíð varð kappróðurin aftur settur á dagsskrá, og tað við lít, tí frá møguliga at ongin manning yvirhøvur fór at flota bát í summar, til met luttøku á Vestanstevnu við heili 100 manningum – takka verið koronu!

Sum er, eru allar ítróttagreinar meira ella minnið heilársítróttir, og má tí hvør einstøk ítróttagrein krækja luttakarar til sín sum frægast fyrri at yvirliva. Kanska hetta “korona-summarið” kann fáa sersambondini hjá ÍSF av álvara at samstarva um ein kapping-

ar-kalendar. Eina skipan, ið skilir ímillum summar- og vetrarítrótt – ið greitt tilskilar, nær vetrarítróttin endar, og nær summarítróttin byrjar. Tað hevði heilt víst gagna øllum – ikki bert kappróðrinum á sama hátt, sum vit hava sæð í summar.

Tað er í dag næstan ógjørligt at iðka tvær ítróttagreinar sum t.d. flogbólt og kappróður ísenn. Bara helm-ingurin av rógvaraskarðanum telur yvir fimmti flogbóltsslið. Hevði tað borið til at iðka bæði summar- og vetrarítrótt vildi tað elvt til nóg fleiri iðkarar, ikki bert í kappróðrinum, men í øllum ítróttargreinum.

Góða Ólavsøku!